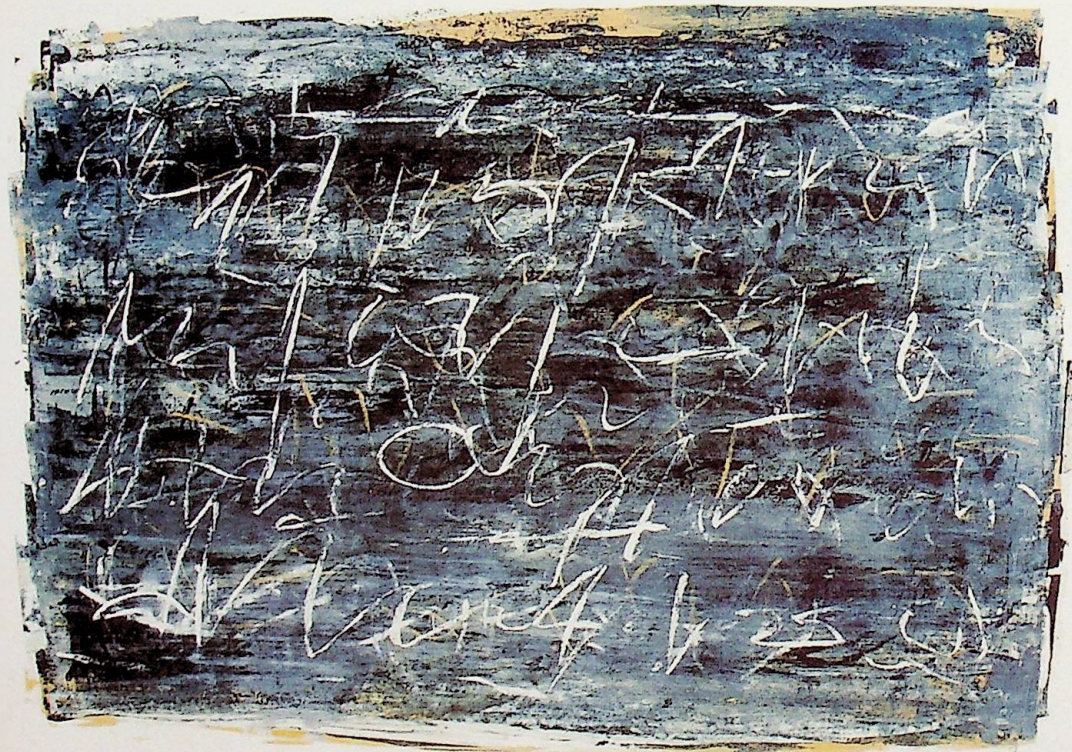

Edin Numankadić

Slike / Paintings 1996 - 2000

Zapisi / Inscriptions

ZAPISI KAO OTPISI

U Numankadićevom slikarskom opusu Zapisi čine kontinuitet s djelima s kraja osamdesetih, ali s iskustvom užasa ratnih strahota, koje nisu vidljive i očite na površini, doslovne, transparentne kao rane-stigme nekog događaja u figurativnom smislu, s izvanjskim opisima stanja, nego u obliku sustava, prisustvovanja unutarnjeg iskustva, kao osjećaj, osjećanje u prividnoj "praznini" odsustva, odsustvovanja, gdje su (još) mogući igra i uživanje u likovnoj teksturi. Pismo koje se ne može čitati, tragovi zapisa ugrebanih u osnovu, unoseći subjectile, u toniranu papirnatu podlogu, raspoznatljivi ideogrami, nekakve strane, apstrahirane riječi - poruke na površini listova, nepoznati, nespoznatljivi napisi na zidovima kuća, na zidovima fantazmagoričnog grada, grada fantazme utihnulog bića egzistencije. Utihnulog i iznijemljenog, a ipak beskrajno glasnog, vapijajućeg praštanja. Zapisi su nijemi, bezglasni, ali je neuporediva konotativnost njihovih veza, posebno znamo li da su nastali pri konkretnim čitanjima, na "citatima" velikih autorskih imena (Kafka, Benjamin, Heraklit i Wittgenstein).

Zapisi su pukotine, šavovi, stigme za komunikaciju-saopćavanje kroz zid, kroz kolorističko tkanje slike uobličena damar slike u ritmu udisaj, izdisaj kroz režnjeve listova. Prividna zatvorenost - nerazgovijetnost smislova - kao otvaranje svih spoznaja o našoj Egzistenciji o Sudbini, Smislu, kao bilježenje stanja svih graničnih unutarnjih iskustava na području užasa i globalnog sumraka. Zapisi su poput Barthesove fotografije japanskog cara - carice pred smaknuće na kojoj piše: "Umrijet će to znaju, ali se to ne vidi". Zapisi su enigma, kao sunyata, što znači (potpuna) praznina koja je punoća, punoća koja je (potpuna) praznina, kao šifra - šifra - kako je shvaćaju Arapi: početak - kraj brojanja i (us)postavljanja Stvari; kao sanskrska riječ samadhi, koja (bi trebalo da) odgovara synthesisu, što će reći krajnjoj koncentraciji, ako dhyanana, stanje bez oblika, gdje je prevaziđena predmetnost, sublimni prostor bez granica i ograničenja, beskrajna savijest - svijest, praznina, nultna tačka, gdje nema percepcije, svijest, na ivici iščeznuća, gdje su riječ misao već odsutne, a podsvijest uspavana, ne izreciva, sjedinjene Ništavila, Ambisa i Pustinje s Božanskom porukom. Gdje je na dijelu osjećajnost, osjećanje kao sensation pri-kazi-vanje Stvarnosti na drugi, umjetnički način: najdublji Doživljaj kao Događaj, kao Ereignis, tj. sjedinjene svih spoznaja, i percepcijskih i čulnih, i duhovnih, Er inne rung: sjećanje kao pounutrenje Pamćenja u nerazgovijetnoj spoljašnjoj formi.

Prividna kaligrafija koja govori o krajnjim, temeljnim istinama preživljenja, iznenadna svjetlost i osvjetljenje (Lichtung), bez mračnog nagona i zamračenja, bez mraka i mračne atmosere beskonačna jasnost i vedrina: Anwesenheit - prisustvo s Drugim i sa Sobom, u sebi i van sebe.

Andrej MEDVED

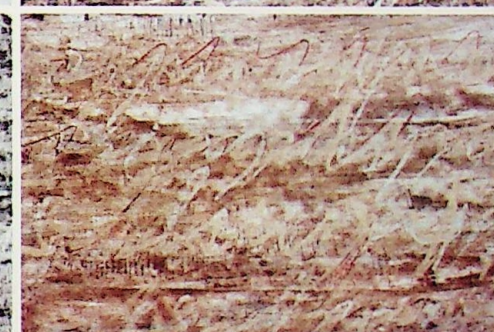
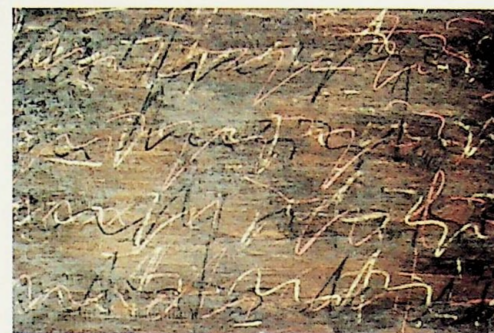
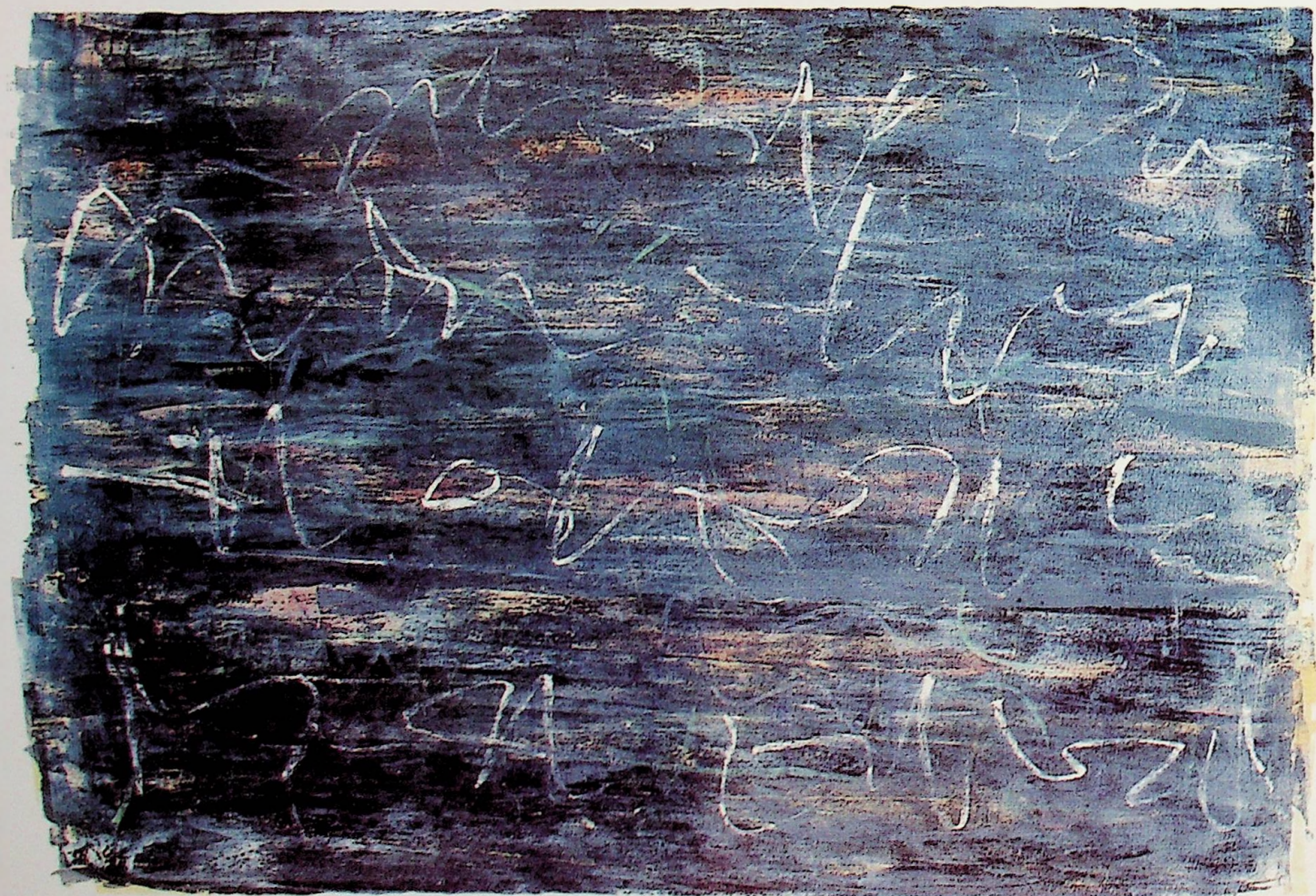
Inscriptions like obliterations

In Edin Numankadić's oeuvre, the Inscriptions represent a continuity of his works from the late 80's, although bearing within them the experience of terror, the atrocities of war, not visible or obvious on the surface, literally, transparently, like wounds or stigmata of an event in the figurative sense, with external manifestations of the state, but in the form of the presence of an inner experience, of a sense, a sensation in an apparent 'void', and of an absence which makes play and pleasure in the texture of painting /still/ possible. Illegible writing, traces of inscriptions scratched in the support, in colored paper ground, separate ideograms, strange abstracted words - messages on the surface of sheets of paper, unknown, unrecognizable missives on the walls of houses, on the walls of a phantasmagoric town, a town-phantasm of a silenced existence. A silenced and muted yet infinitely loud, crying pre-situation. The Inscriptions are mute, voiceless, but their informativeness is beyond compare, especially when we know that their origins coincide with readings of the literary great, with their 'quotations' (Kafka, Benjamin, Musil, Heraclitus and Wittgenstein).

The inscriptions are cracks, 'sutures', stigmata for communication - interaction via a wall, a color texture of a painting-representation: the pulsating of the image, the inhaling-exhaling through the pores in the sheets of paper. The apparent closing - the indecipherability of meanings - like the opening of the entire knowledge about our Existence, Fate, Sense, the recording of the states of all the border inner experiences in the zone of horror and global twilight. The Inscriptions are like Barthes' photograph of the Japanese emperor and empress before their execution where it says: "They will die, they know, yet do not show it." The inscriptions are an enigma, like the *sunyata*, i.e. /all/ the void which is fullness, the fullness which is /all/ void; like the *cifr* - cipher - as understood by the Arabs: the beginning and the end of counting and the placing of Things; like the Sanskrit word *samadhi* which corresponds / or should/ to synthesis, i.e. the ultimate concentration; like *dhyanana*, the formless state where objectivity is surpassed, the sublime space without limits or limitations, the limitless conscious and conscience, the emptiness, the zero point, where there is no perception, no awareness, on the edge of disappearance where word and thought are already absent and the subconscious lulled to sleep, inexpressible; the fusion of Nothing, the Abyss and the Desert with a Divine Message. Where emotion, feeling, sensation are at work, representing Reality in a different, artistic way; the deepest Experience as an Event, like *Ereignis*, i.e. the blending of all knowledge, perceptive, sensory and spiritual; *Erinnerung*: remembering as internalizing Memory in a blurred exterior form.

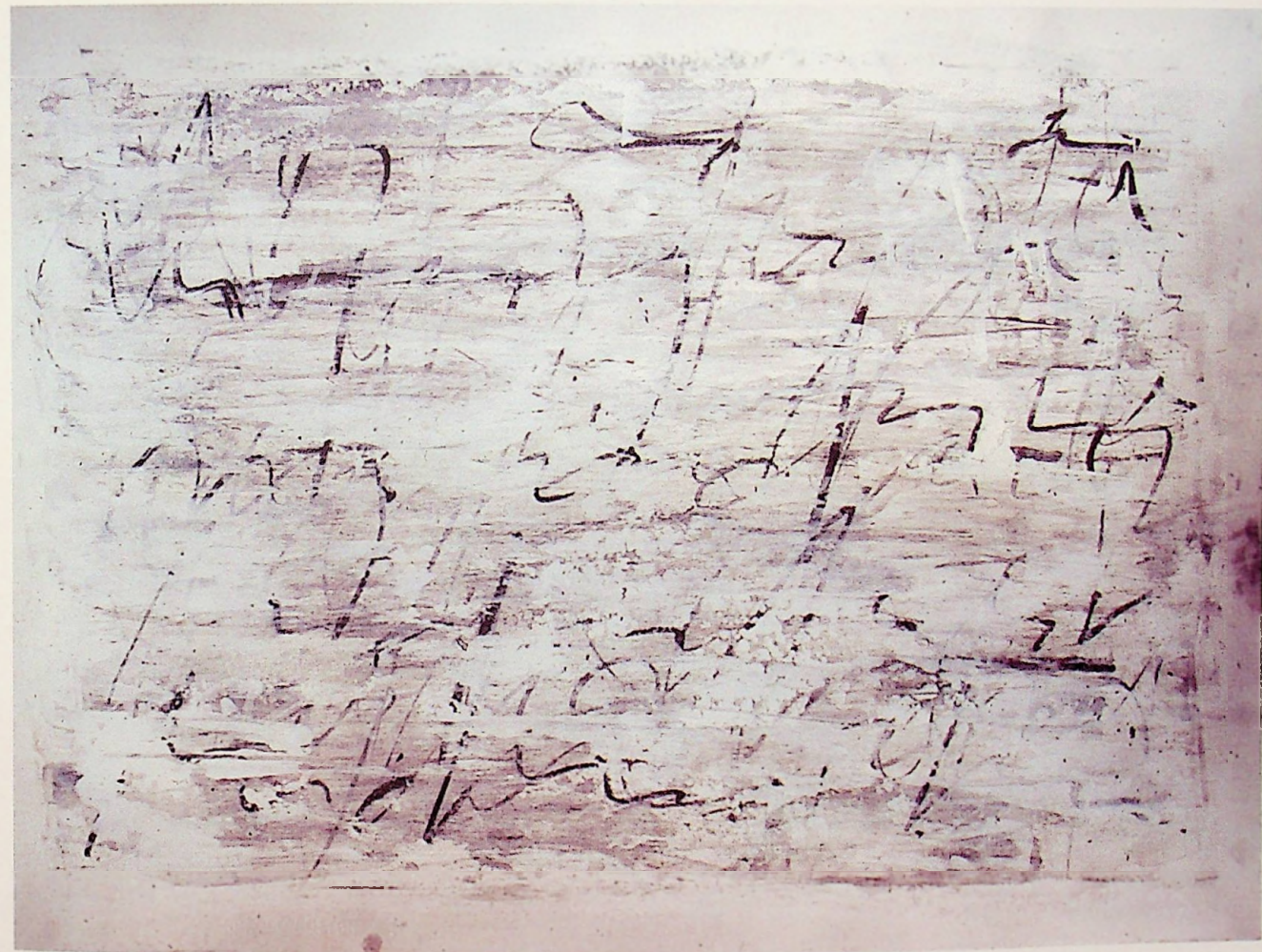
This apparent calligraphy speaks of the ultimate, fundamental truths of survival, the sudden light and brightening /*Lichtung*/, with no dark lust or blackout, with no darkness or somber atmosphere, the endless clearing and clearness; *Anwesenheit* - the presence of the Other and the Self, inside and from the self.

Andrej Medved

Large fragment of
papyrus or
other material
found in the
excavation

Edin Numankadić rođen 13. juna 1948 u Sarajevu. Pedagošku akademiju odsjek za vizuelnu umjetnost završio u Sarajevu (1973), gdje je studirao na odsjeku Istorija Jugoslovenskih književnosti od 1973 član udruženja likovnih umjetnika BiH. Učestvovao je na mnogim workshop-ovima u France 1967 i 1971, USA 1991, Švicarskoj 1994, Engleskoj 1994 i Južnoj Koreji 1997. Živi i radi u Sarajevu.

Edin Numankadić was born on 13. June 1948 in Sarajevo. He graduated from Teachers Training College - Department for Visual Arts in Sarajevo (1973). He studied the History of Yugoslavian Literature at the Faculty of Philosophy in Sarajevo. He has been a member of Association of Fine Artists B&H since 1973. He participated at workshop held in France 1967 and 1971, USA 1991, Switzerland 1994, Great Britain 1994 and South Korea 1997. Lives and works in Sarajevo.

Address:

Atelier:
Trg ZAVNOBIH-a, 20, Sarajevo, B&H
Phone: +387 33 453 010

One man exhibitions / Samostalne izložbe:

- 1971 RU "Đuro Đaković", Sarajevo
- 1974 RU "Đuro Đaković", Sarajevo
- 1975 Galerija Tribine mladih, Novi Sad
- 1976 Galerija Dom Omladine, Beograd
- 1977 RU "Đuro Đaković", Sarajevo
- 1978 Umjetnička Galerija, Mostar
- 1979 Izložbeni prostor galerije Karas, Zagreb
- 1981 Salon Muzeja moderne umjetnosti, Beograd

- 1982 Galerija MS, Zenica
- Galerija Sebastijan, Dubrovnik
- 1983 Galerija Energoinvest, Sarajevo
- 1985 Studio Galerije Forum, Zagreb
- 1987 Galerija Novi hram, Sarajevo
- 1988 Galerija Loža in Meduza, Koper
- Razstavišče Riharda Jakopića
- Galerija Alfa, Split
- Moderna Galerija, Zrenjanin
- Galerija vizuelne umetnosti, Zenica
- 1989 Umjetnička galerija BiH, Sarajevo
- 1990 Moderna galerija, Pančevo
- Likovni susret umjetnika, Subotica
- 1991 Galerija Narodnog univerziteta, Poreč
- Galerija "M. Atanacković", Bijeljina
- Galerija KIC SFRJ, Pariz
- Galerija Forum, Zagreb
- Salon Muzeja moderne umjetnosti, Beograd
- 1993 Galerija Obala, Sarajevo
- 1994 Galerija Gabrijel, Sarajevo
- 1995 Galerija "La Cornice", Belinzona, Švicarska
- 1995 Galerija Samostana P.M. Snežni, Prag
- 1996 "Kunstbau", Graz
- 1997 Galerija Tristero, Szczecin, Poljska
- 1998 Galerija Bab Ruah, Rabat, Maroko
- 1999 Galerija Meduza, Kopar
- 2000 Galerija Forum, Zagreb
- 2000 Galerija L.I.P.A., Washington

Grupne izložbe:

Od 1970 učestvovao na preko 300 izložbi u zemlji i inostranstvu.

Group exhibitions:

Since 1970 he displayed at a number of exhibitions 300 given at home and abroad

Prices / Nagrade:

- 1971 Majska izložba mladih BiH, Collegium Artisticum, Sarajevo
- 1982 Nagrada za crtež, Collegium Artisticum '82, Sarajevo
- 1983 Bijenale originalnog crteža, Moderna galerija, Rijeka
- 1988 Nagrada za likovno stvaralaštvo, SIZ za kulturu grada Sarajevo
- 1989 Nagrada za slikarstvo, Collegium Artisticum '89, Sarajevo
- Odkupna nagrada likovne kolonije Mileševo '89
- 1993 AICA, "Svjedocima postojanja", Sarajevo
- 1996 Plaketa za slikarstvo, Bijenale, Kuvajt
- Nagrada za grafiku, "50 godina ULU BiH"
- 1997 Nagrada "Nine Dragon Heads", Koreja
- 1999 Nagrada grada Sarajevo, "6. april", Sarajevo
- 2000 Gran prix Collegium Artisticum, Sarajevo

List of Exhibits / Katalog:

- 1 - 50., Cycle - Inscriptions, Ciklus - Zapisi
- 1996 - 2000, acrylic on paper,
- 57 x 76.5 cm

Izdavač: Grad Sarajevo - Gradska uprava
Za izdavača: Muhidin Hamamdžić
Štampa: BLICDRUK - Sarajevo

Photo: A. Lebovitz

23.10. - 28.10. 2000., Manifestacija "Hodoljublje Zagreb", Galerija Forum Zagreb, Nikole Tesle 8, Tel: +385 1 4810 710